

Братецъ му лежи подъ стрѣха,
Съ бѣло платно прикритъ,
И свѣщитѣ му горѣха!
Катъ го видѣ Никола,
Извади малко ножченце,
Въ сърцето да са удари;
Петранка го съ ржка улови
Съ друга ржка платно издигна
И на драгинка си думаше:
„Я стани, я стани, драгинко
Азъ на ли ти рѣкохъ:
Бачу ти нишманъ ще стане,
Дѣто ми менъ зарѣча,
Драгинко, да та утровя.

(Слушана отъ Петра Илиева.)

V I.

Жетварска.

Заложила са Маринка
Да си нивата пожени,
Дѣто е три дни орана
Да я за три дни пожени,
Дѣто е три дни орана
Съ деветъ чифта волови,
Срѣдъ нива има орѣхчицъ,
Че си люлчица направила
И си дѣтенце турила,
Женалай и навалялай,
Отъ заранъ нива свършила
Тръгнала въ село да иди,
Че си дѣтето забрави
Вървѣла шу вървѣла
Край село наближила,
Че е дѣцита срѣшила,
Тугизъ ѝ на умъ хрумнало
Дѣто имала дѣтенце,
Че са пакъ назадъ върнала